

OMHOOG

Wijzer in geloof en leven

Jaargang 68

46

Weekblad voor kerk en samenleving

24 november 2024

Interreligieuze Raad in Suriname (IRIS) Boodschap bij 49 jaar onafhankelijkheid Een hoopvolle toekomst

Met gepaste trots vieren wij de negenenveertigste jaardag van onze onafhankelijkheid en hoopvol gaan wij op weg naar de vijftigste. We mogen er trots op zijn dat wij de kinderziekten van een onafhankelijke staat niet alleen hebben overleefd, maar mede daardoor ook een sterker volk zijn geworden. We zien de toekomst hoopvol tegemoet omdat wij als jonge republiek door diepe crises heen zijn gegaan en telkens weer veerkrachtig zijn opgestaan. We zijn vele dwaalwegen ingeslagen en soms leek het erop alsof we de weg volledig waren kwijtgeraakt, maar het geloof in een goede God wees ons steeds weer nieuwe wegen om met elkaar uit de misère te geraken. Al is het dat wij door schade en schande wijs worden.

In deze brief willen wij slechts kort terugblikken op het verleden en enkele opvallende zaken noemen die de ontwikkeling van de democratie, de economie, het onderwijs en de gezondheidszorg stagneren. Summier noemen wij ook het slavernijverleden. Wij hopen zo slechts een eerste aanzet te geven om te komen tot een kritische zelfreflectie op weg naar de viering van het vijftigste jaar van onze onafhankelijkheid. Wat wij vooral hopen is dat wij, ieder vanuit zijn of haar eigen geloofsovertuiging, door een eerlijk gewetensonderzoek gesterkt worden in onze liefde voor land en volk en groeien in zelfvertrouwen.

Hoe het begon

Op weg naar de onafhankelijkheid stelden velen zich de vraag of wij daar wel rijp voor waren en de etnische verschillen werden door de politiek dusdanig opgespeeld dat er onlusten ontstonden en velen het land verlieten om hun geluk te zoeken in het land van de kolonisator. Nu blijkt achteraf dat de onafhankelijkheid niet te vroeg, maar eerder veel te laat kwam. Het dekolonisatieproces had zich immers al veel eerder ingezet in de rest van de wereld. Echter, we leerden niets van de andere jonge onafhankelijke staten en maakten dezelfde en ergere fouten.

Wij waren aan het begin van de onafhankelijkheid een rijk land; er was geld in overvloed. Maar de geschiedenis leert ons dat een overvloed aan geld en grondstoffen nog geen garantie zijn voor duurzame ontwikkeling. Binnen de eerste vijf jaren heerste er grote ontevredenheid onder de bevolking. De armoede en de bekrompen etnische politiek bleven hardnekkig aanwezig. De documentaire Uma fu Sranan (1978) brengt dat sterk in beeld. Dominee G. Polanen typeerde die tijd als volgt: "Iedereen zag dat het verkeerd ging, maar niemand durfde de kat de bel aan te binden." Deze ontevredenheid was aanleiding voor overmoedige militairen om een coup te plegen. Zij stortten ons land in een verschrikkelijk avontuur welke resulteerde

READYTEX
Art Gallery buy art
rent art
exclusive artists

www.readytexartgallery.com
Phone +597 421750 +597 8945911

in een economisch en moreel bankroet. Goed functionerende instituten die de radertjes zijn voor een goed functionerend staatsbestel werden uitgehold waardoor rechtschappen deskundigen het land verlieten. Zoals in de aanloop naar de onafhankelijkheid vertrokken veel mensen van goede wil en fatsoen naar het buitenland. Het massaal wegtrekken van landgenoten blijkt achteraf toch nog een zegen te zijn geworden. Wan ogri tyari wan bun. In economisch moeilijke tijden zorgden en zorgen de families in het buitenland dat de armoede in Suriname dragelijk blijft. Surinamers zijn niet enkel gelukzoekers in het buitenland gebleven maar zijn evenzeer gelukbrengers geworden. Zij zijn een significante en goed geïntegreerde minderheid in Nederland geworden die de ontwikkelingen in Suriname op de voet blijft volgen.

Liefde voor democratie

Hoewel de etnische spanningen rond de onafhankelijkheid hoog werden opgespeeld kwam de uiteindelijke beslissing om onafhankelijk te worden op een unieke democratische wijze tot stand. Toen de democratie eenmaal beslist had, sloten de leiders vrede en kon 25 november 1975 op vredige en uitbundige wijze door iedereen worden gevierd. Met verkiezingen enkele maanden voor de boeg grepen politiek onervaren onderofficieren de macht in 1980 en vernietigden de democratische rechtstaat. Niet alleen deze twee kernwaarden werden aangetast, maar haast alle waarden en normen vervaagden, mensenrechten werden geschonden en de corruptie die de militairen aanvankelijk wilden bestrijden werd van kwaad tot erger. De binnenlandse oorlog die in de jaren tachtig van de vorige eeuw woedde, vernietigde niet alleen moeizaam opgebouwde infrastructuur, maar ook het traditioneel gezag in de inheemse en marrondorpen werd zwaar ondermijnd.

Wordt vervolgd op pagina 2

Een hoopvolle toekomst

Ondanks deze enorme tegenslagen bleef het Surinaamse volk verlangen naar het herstel van een democratische rechtstaat. De verkiezingen van 1987, met de slogan "Gi mi owru su" toonden aan dat wij naar democratie verlangen zelfs als we weten dat de 'oude politiek' niet alles is. We hebben hier met uitzondering van de militaire periode altijd vrije, eerlijke en geheime verkiezingen gehouden en de uitslagen gerespecteerd en de macht vredig overgedragen. Het Surinaams volk verdient hiervoor een pluimpje. Echter, wij willen als kerkelijke leiders erop wijzen dat er op een onvolwassen wijze wordt omgegaan met de democratische waarden. Zo komt het leiderschap binnen de partijen op zeer bedenkelijke manieren tot stand. De financiering van politieke partijen is niet transparant en nog altijd blijkt dat alle politieke partijen langs etnische lijnen worden geleid. Wij constateren dat paradoxaal genoeg alle leiders, ook die van de kleinste politieke partijen, tot eenheid oproepen maar dat niemand echt bereid is samen te werken. Coalities lijken enkel uit te zijn op het verkavelen van de macht zonder dat er een eenheid van beleid valt te bespeuren. De debatten in de Nationale Assemblee zijn weinig verheffend en dragen er niet aan bij dat het volk betrokken blijft bij de ontwikkeling van het land. De Districts- en Ressortraden functioneren niet en verslinden veel geld zonder tastbare resultaten. Het lijkt er wel op dat de democratie niet verder gaat dan de paar minuten in het stemhokje. Verkiezingscampagnes richten zich steeds weer op sensationele propaganda zonder enige diepgaande discussie over ontwikkelingsprogramma's. De religieuze organisaties hebben de politieke partijen herhaaldelijk zonder resultaat opgeroepen om met elkaar een ethische verkiezingscode af te spreken.

Het volk gaat in deze ook niet vrijuit en doet mee met de corrupte houding van voor wat, hoort wat. Het is een bekend fenomeen geworden dat er rond de verkiezingen grondbeschikkingen worden uitgedeeld, dat het ambtenarenkorps zich disproportioneel uitbreidt en ondernemers grote opdrachten krijgen toebedeelt. Dit alles ontsiert onze democratie en lokt steeds weer de uitdrukking uit: het volk krijgt de leiders die het verdient.

De economie

De economische ontwikkeling van de afgelopen jaren laat zich typeren door: een stap vooruit en twee stappen achteruit. Ondanks een riant startkapitaal zijn we na negenveertig jaren armer dan wij in 1975 waren. Er zijn periodes geweest van moeizame opbouw en snelle afbraak. We zijn nu reeds door drie drastische structurele aanpassingsprogramma's gegaan. Deze ontwikkelingen brengen velen ertoe te verzuchten dat het nooit goed komt met Suriname. Wij delen deze mening niet en geloven in integer zakendoen en verstandig omgaan met geld. Twee jaar geleden heeft de IRIS reeds opgeroepen tot een integrale menselijke ontwikkeling waarbij welvaart steeds samen moet gaan met welzijn. Welzijn is binnen ons bereik omdat we als volk hoge idealen in ons vaandel dragen. Het feit dat veel rechtgeaarde Surinamers, ondanks alle corruptie en negativiteit, trouw blijven aan de spreuk in ons wapen: Justitia, Piëtas, Fides, is een sprankje van hoop.

Wij constateren verder dat in 1975 bauxiet de kurk was waarop de Surinaamse economie dreef. In de loop van de jaren zijn hout, goud en aardolie bijgekomen. Het is opvallend dat de rijkdom van het land niet rechtvaardig verdeeld wordt. Als geestelijke leiders vragen wij ons af waarom wij nog steeds goedkope grondstoffenleveranciers blijven voor de rijke landen en waar de winsten uit vooral de hout- en goudsector terecht komen. De armen merken haast niets van de winsten uit de natuurlijke hulpbronnen van ons land. Het is voor ons onacceptabel dat grote winsten van exporteurs op buitenlandse banken worden gestort terwijl wij hier niet de meest elementaire zaken kunnen aanschaffen voor de gezondheidssector en het onderwijs. Wij vinden het verder opmerkelijk dat hoewel er armoede heerst er toch veel arbeidsmigranten uit Haïti, Cuba, China, en Brazilië naar Suriname komen en het werk doen die Surinamers schuwen. Dit is vooral te merken in de detailhandel, kleinschalige mijnbouw, landbouw, visserij en veeteeltsector.

Er is een ware euforie losgebarsten met de vooruitzichten van de gas- en olie-inkomsten die we zullen krijgen. We willen de regering en het volk herinneren aan de bekende gezegde: moni no e tyari koluku. Het is niet vanzelfsprekend dat wij met meer geld gelukkiger zullen zijn. We kunnen welvarender en gelukkiger worden als we samen een rechtvaardige samenleving opbouwen waar er aandacht is voor de armen en zwakken en als wij onderwijs en gezondheid stellen boven luxeartikelen en dure reizen. Wij willen het volk eraan herinneren dat welvaart niet uit de lucht komt vallen en dat de gebraden duiven niet automatisch ons in de mond komen vliegen maar dat wij bereid moeten zijn offers te brengen, om hard te werken en te sparen voor de toekomst. Wij willen waarschuwen tegen het overmatig consumptief gedrag van ons volk. Alle godsdiensten roepen immers op om de deugd van matigheid te beoefenen. Bij de economische ontwikkeling van ons land is het onze generatie geboden een duurzame ontwikkeling tot stand te brengen waarbij er ruime aandacht is voor milieuvraagstukken. Binnen het Amazonegebied vormt het Guyanaschild een uniek geheel in de wereld. Een harmonieuze ontwikkeling van mens en milieu wordt door alle religies voorgeschreven. Een gezamenlijke zorg voor Moeder Aarde zal mensen van verschillende godsdiensten dichter bij elkaar brengen.

Onderwijs en gezondheidszorg

Zoals eerder gezegd kunnen wij niet diepgaand ingaan op deze twee sectoren maar we willen ze wel onder de aandacht brengen van iedereen omdat goed onderwijs en gezondheidszorg de basis vormen voor de ontwikkeling van alle andere sectoren. In de negenveertig jaren hebben twintig ministers leiding gegeven aan het ministerie van Onderwijs. Dit feit alleen moet onze politieke leiders wakker schudden. Het is de hoogste tijd dat onderwijs en gezondheidszorg uit de enge politieke arena worden gehaald. Er is geen langetermijnvisie en -beleid uitgevoerd op deze ministeries. Rapporten van nationale en internationale deskundigen en organisaties zoals van de UNESCO en ILO bleven onaangeroerd of werden op onsamenhangende wijze uitgevoerd. Steeds weer werden onderwijs en gezondheidszorg het kind van

Doneer uw bijdrage voor Omhoog op het rekening nr. 10.35.169

**bij De Surinaamse Bank
t.n.v. R.K. Bisdom
met vermelding:
DONATIE OMHOOG**

**Het Commentaar op de lezingen
Staat er al vanaf vrijdag op de website
van Omhoog: <https://omhoog.org/>**

**Op de website heeft u de mogelijkheid
om interactief deel te nemen
door een reactie te geven op dit
commentaar.**

35 "Faça-se em mim segundo a tua palavra."

9 Dagen
15-01 tot 23-01-2025
Belém- Recife

US\$ 1.880,00
Servicekosten US\$ 100,00

De prijs van het arrangement is inclusief:

- Accommodatie in toeristenhotels, in tweepersoonskamers met eigen badkamer (voor eenpersoonsappartementen, zie de toeslag);
- Volpension (ontbijt, lunch en diner) met uitzondering van vlieg- en aansluitingsdagen, scheper, treinen en vrije dagen;
- Verzendkosten;
- Internationale vliegtickets in economy class (business class chequewaarde);
- Ziektekostenverzekering en bagageverzekering (tot 64 jaar, daarboven, gelieve te raadplegen);
- Recht om 1 koffer van maximaal 20 kg + 1 handbagage mee te nemen;
- Vertrek vanaf vliegveld Paramaribo.

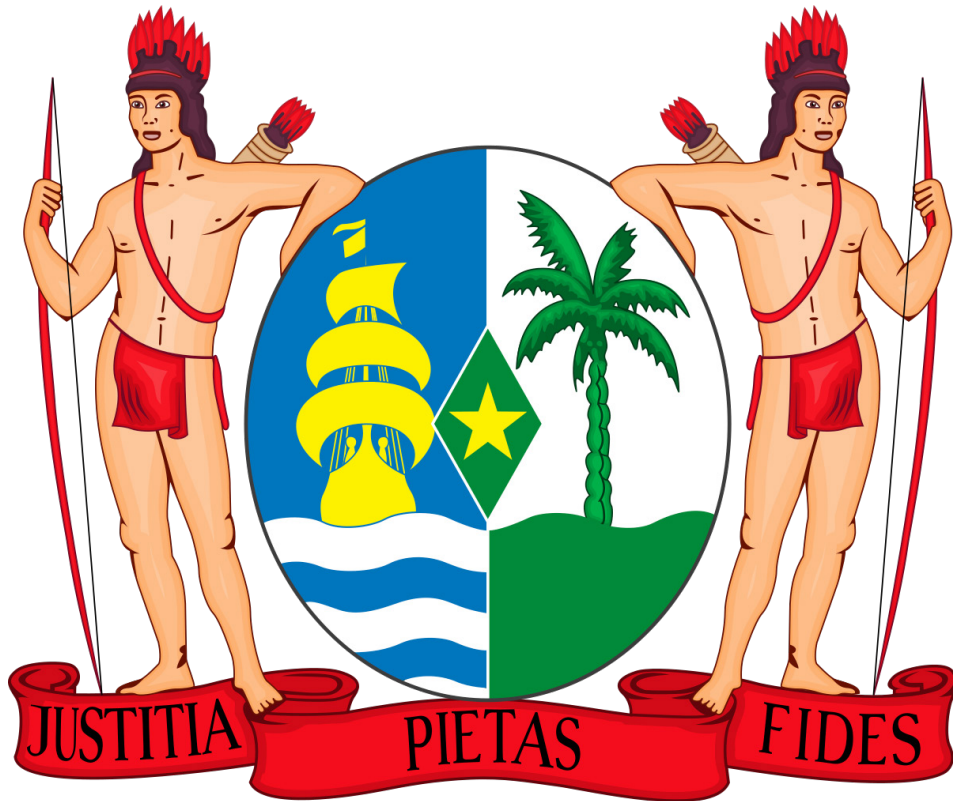
Informatie:
Assiba Prisca Agon
870-8311
Email: prisca@obrademaria.com.br
Gerda Alvares-Misidjang
885-9127
Email: g.misidjang@bisdomparamaribo.org

**De Bonte Vlinder
kalender voor het jaar
2025 is al uitgevlogen.
Haal de uwe vandaag
nog bij de verschillende
parochies en bij het
Pastoraal Centrum aan
de Henck Arronstraat 14.
De prijs: Srd 100**

de rekening bij het falend economisch beleid van opeenvolgende regeringen. Opvallend is ook het verloop van deskundigen op deze ministeries. Over de hele linie vertrekt het deskundig kader naar het buitenland en er is een chronisch gebrek aan essentiële middelen. Er is hier sprake van een collectief falen. We moeten onze prioriteiten scherp stellen. Natuurlijk kunnen we als klein land niet alles wat mogelijk is op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg. Maar laten wij kiezen voor wat het meeste nut oplevert voor de meeste mensen en speciale regelingen treffen voor de uitzonderingsgevallen.

Wordt vervolgd op pagina 3

Boodschap bij 49 jaar onafhankelijkheid | Een hoopvolle toekomst

Wij merken dat de meest getalenteerde jongeren na het behalen van hun middelbare school rechtstreeks op het vliegtuig stappen voor verdere studie in het buitenland. Wij juichen het toe dat jongeren zich zo hoog mogelijk willen ontwikkelen maar doen tegelijk een beroep op hun vaderlandsliefde om nimmer te vergeten waar ze vandaan komen en dat er toch iets van idealisme in ieder van ons moet leven om ons dienstbaar op te stellen voor land en volk.

Wat de gezondheidszorg betreft, hebben wij in de afgelopen periode enorme vooruitgang geboekt voor wat de besmettelijke en infectieziekten betreft. Door de technologische ontwikkelingen zijn we tot meer in staat dan vijftig jaar geleden. Wij moeten helaas constateren dat de kwaliteit van onze gezondheidszorg per saldo sterk achteruit is gegaan en dat we moeten streven om het niveau en de kwaliteit van weleer te herwinnen. Aan de ene kant is er vooruitgang en toegang tot de medische zorg maar door een ongezonde levensstijl zijn er chronische aandoeningen bijgekomen. Overmatig

roken, alcoholmisbruik, ongezond eten en weinig lichaamsbeweging zorgen voor een schrikbarende toename van ziekten die voorkomen of verminderd hadden kunnen worden. Wij roepen op om in harmonie met de schepping te leven en een gezonde levensstijl op na te houden. Het verheugt ons dat veel hoogopgeleide medische specialisten van Surinaamse afkomst vele malen met speciale missies hierheen komen en vele landgenoten hebben geholpen die anders ten dode waren opgeschreven. Wij rekenen erop dat deze trend zich zal voortzetten. Deskundigen op ander gebied kunnen een voorbeeld nemen aan de medici en verpleegkundigen die bezorgd blijven en collega's aanmoedigen zich edelmoedig in te zetten.

Slavernijverleden

De laatste jaren is er terecht veel aandacht voor het slavernijverleden. Met de excuses van de Nederlandse overheid en de koning der Nederlanden zijn wij in een nieuwe fase beland van samen leven met elkaar. Het zal enige tijd vergen om het leed te verwerken. We mogen het echter niet koesteren maar we

moeten de uitgestoken hand juist aanvaarden om te werken naar verzoening toe waarbij wij de gezamenlijke verantwoordelijkheid aanvaarden voor de toekomst van de beide volken die door de geschiedenis aan elkaar gesmeed zijn. Wij zien ook hierin nieuwe hoop op een hechtere samenwerking tussen de beide volken.

Godsdienstigheid

Tenslotte past het dat we de hand ook in eigen boezem steken. Suriname wordt alom geprezen voor zijn religieuze tolerantie. Waar godsdienst elders op de wereld een bron van verdeeldheid en geweld vormt, zien wij in Suriname dat de verschillende godsdiensten door vreedzaam met elkaar op te trekken, zorgen voor rust en stabiliteit in het land. De IRIS waakt ervoor dat deze verworven deugd niet verstoord raakt door fanatieke of extreme groepen die binnen iedere godsdienst te vinden zijn. Hoewel er vooral bij de hoogfeesten en bij de initiatierituelen zoals, geboorte, huwelijk en overlijden, een grote deelname is van de gelovigen, moeten wij ook vermelden dat er ook oppervlakkigheid heerst in de beleving van de godsdienst. Er is soms sprake van uiterlijke schijn; kennis en diepgang ontbreken. Uiteindelijk gaat het bij iedere godsdienst niet slechts om het belijden van het geloof maar meer nog om het beleven en het in praktijk brengen ervan. In een land van zoveel gelovigen mag er niet zoveel corruptie, criminaliteit, huiselijk geweld of ander sociaal onrecht heersen. In een gelovig land hoeven kinder- en bejaardentehuizen of mensen en groepen met een handicap niet te smeken om een financiële bijdrage maar zou het ieders plicht moeten zijn om van harte te geven aan instellingen die zich ontfermen over de zwakkeren.

Tot besluit

We zijn ons ervan bewust dat wij boodschappen brengen die niet iedereen in dank zal afnemen. Vaak wordt bij feesten in familiekring of bij nationale feesten van ons verwacht dat wij vrome, neutrale en nietszeggende boodschappen brengen waarmee iedereen tevreden is. Maar het is de taak van iedere godsdienst om de mens zonder aanzien des persoons op te roepen de weg van de allerhoogste te bewandelen. Wij willen niemand naar de mond praten zonder dat wij de pretentie hebben het beter te weten. Als volk hebben wij het bijzonder vermogen om met weinig middelen een feest te bouwen en vreugde te beleven. We zullen bij de negenenveertigste jaardag van onze onafhankelijkheid wederom uitbundig feesten. Feesten zijn belangrijk omdat ze ons dichter bij elkaar brengen waardoor wij ook het goede van het even leven kunnen delen.

Wan switi Srefidensi!

De Interreligieuze Raad in Suriname
Robbert Bipat (Surinaamse Islamitische Vereniging)
Karel Choennie (R.K. Bisdom Paramaribo)
Jules Donk (Israëlitische Gemeente in Suriname)
Arjun Gajadharsing (Sanathan Darm Mahasabha Suriname)
Adiel Kallan (Madjlies Moeslimin Suriname)
Atmanand Ramcharan (Arya Dewaker Suriname)

In Suriname kampen we vaak met conflicten en misverstanden die onze gemeenschappen verdelen. Mediation en Herstelrecht bieden een alternatief, een manier om dader/ veroorzaker en slachtoffer samen te brengen, begrip te bevorderen en echte oplossingen te vinden.

Dit is ook van groot belang bij aanrijdingen. Vaak blijven alle betrokkenen opgescheept met o.a. boosheid, schuldgevoel en/of onbegrip. Herstelrecht en Mediation kunnen ondersteunen bij het creëren van een veilige ruimte waarbij conflict partijen hun verhaal kunnen doen, verantwoordelijkheid kunnen nemen en afspraken maken over herstel en genoegdoening.

Door deze aanpak werken we niet alleen aan rechtvaardigheid maar ook aan genezing, heling op zowel persoonlijk als maatschappelijk niveau.

Voorkom escalatie bij conflicten en bouw aan een samenleving waarin iedereen gehoord wordt en verantwoordelijkheid neemt.
 Denki a tori!

Stg. Mediation Professionals Suriname (Stg. MPS)

Aan: pastores, diakens, religieuzen, parochieraden
Paramaribo, 6 november 2024

Beste familie in Christus,
Op zondag 29 december 2024 zullen in vele bisdommen wereldwijd en dus ook in het Bisdom Paramaribo het Jubeljaar 2025 ingeluid worden. Deze is dan al officieel ingeluidt door Paus Franciscus in de moederkerk te Rome. In ons bisdom zullen wij het doen met een plechtige ceremonie- kloppen op de grote middendeur- gevolgd door een hoogmis om 10 uur in de kathedrale basiliek.

Bij deze nodigen wij alle parochies en geloofsgemeenschappen op om te participeren met hun vaandels hun aanwezigheid zichtbaar te maken. Kijkt u mee in de activiteiten op 29 december en tegelijkertijd informeren wij met data over het Jubeljaar 2025 in ons Bisdom. Wij vragen uw medewerking om alles in het werk te stellen de totale geloofsgemeenschap in ons bisdom te betrekken en te laten participeren in dit moment en dit Jubeljaar 2025 Gods aangezicht extra te zoeken.

Samen onder weg

Met christelijke groeten,
Namens de werkgroep Viering Jubeljaar 2025,
Eerw. Kenneth Vigelandzoon
Mobiel/App: 7650796
E-mail: vigalex@gmail.com

Spes non confundit - Hoop stelt niet teleur

PELGRIMS VAN HOOP JUBELJAAR 2025

SWIPE LEFT

Jubeljaar 2025
Pelgrims van Hoop

www.iubilaeum2025.va

Op De Verkooptafel

Tweedehandse boeken te koop in de Frater Lambertus Bibliotheek.

Openingstijden:

Maandag, dinsdag, woensdag, donderdag: 08.00 – 18.00 uur
Vrijdag: 10.00-18.00 uur

Adres: Mgr. Wulfinghstraat 2

Voor info: Jenny Sopawiro en Monique Masé, tel. 426092 tst 251

Email: bibliotheek@bisdomparamaribo.org

Thomas A. Harris

Ik ben o.k. jij bent o.k.

De auteur laat zien hoe de mens werkelijk vrij kan worden en op volwassen wijze met zijn kinderen en zijn medemensen kan omgaan. Verder geeft hij aanwijzingen voor problemen in het huwelijk en bij de opvoeding, voor de groei naar volwassenheid, voor vraagstukken op religieus gebied en voor conflicten in de samenleving.

Bilthoven: Ambo, 1973; 295 blz.

Dit boek kost Srd 20,=

Thomas A. Harris

**ik jij
ben bent
o.k. o.k.**

**hoe wij kunnen
leven en laten leven**

Ambo

Andreas Baur, Wilhelm Plöger, German Rovira, Richard Schulte Schade
Leven met de Moeder van de Heer

Een geloofsboek over Maria uitgegeven bij gelegenheid van het Maria-jaar in 1987 (uitgeroepen door Paus Johannes Paulus II). Maria gaat ons voor op de weg van het geloof. Geloof in God de Vader, die de engel tot haar zond, in Jezus Christus, Gods Zoon, die zij in haar schoot heeft gedragen en in de Heilige Geest, die over haar en de apostelen is uitgestort op het eerste Pinksterfeest. Dit boek wil ons ervan bewust maken hoe Maria ons helpt en hoe goed het is met de Moeder van de Heer te leven.

Oegstgeest: Stichting RK Voorlichting, 1987; 143 blz.

Dit boek kost: Srd 30,=

“Deepen Your Faith through Contemplative Meditation”

Join us for a transformative contemplative meditation experience, guiding you deeper into God’s presence.

Date: Every Wednesday.
Time: 7.00 pm to 8.00 pm
Location: Chapel Bishop’s house.
Instruction language: English

Discover: Innerpeace and calm
Deeper connection with God
Spiritual growth and renewal
Community support and fellowship

Led by: CMC Sisters
All are welcome!
Come, let go of distractions and immerse yourself in the presence of God.

Be still and know that I am God.
Psalm 46: 10
We look forward to praying with you

Registration number:
8557139 / 7619371

Peregrinatie naar Aparecida!

EEN PELGRIMSTOCHT NAAR HET NATIONAAL
HEILIGDOM VAN BRAZILIË.
FEBRUARI 2026

ALPHONSUSKERK:
890-6070 VIRGINIA
874-0291 HELLEN

CLEMENSKERK:
884-5219 SITIE
861-4468 REGINA

VOOR MEER INFORMATIE

Commentaar op de Lezingen van het Hoogfeest van Christus Koning (Jaar B)

Achtergrond van de eerste lezing (Daniël 7: 13-14)

Het visioen van de Mensenzoon, komend met de wolken des hemels, symbool van goddelijke majesteit en glorie, was ook in de tijd van Jezus heel beroemd en werd druk besproken onder de Joden wanneer ze het hadden over de komende Messias en over de voleinding van Gods Koninkrijk, dat de Messias zou komen voltrekken. Dit wezen, dat in het visioen wordt aangeduid met “iemand die op een mens geleeke”, ook genoemd “Mensenzoon”, is geen engel maar degene die instrument van redding, verlossing en vrede zal zijn in Gods hand. De Mensenzoon is een goddelijke individu, die zowel de drager is van Gods reddende ingrijpen en oordeel over de mensheid, alsook de voleinder van Gods wil en Zijn heerschappij van vrede en gerechtigheid, van waarheid, eerlijkheid en barmhartigheid.

Eerste lezing: Daniël 7: 13-14

In die tijd nam Daniël het woord en zei: “In mijn nachtelijk visioen zag ik met de wolken des hemels iemand aankomen die op een mens geleeke. Hij ging naar de Hoogbejaarde en werd voor hem geleid. Toen werd hem heerschappij gegeven, luister en koninklijke macht; alle volken, stammen en talen brachten hem hun hulde. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij die nooit vergaat, zijn koninkrijk gaat nooit ten gronde.”

Tussenzang: Psalm 93

Refrein: De Heer is koning, met luister omkleed.

De Heer is koning, met luister omkleed, met macht heeft de Heer

zich omgord. Zo vast als de aarde, onwankelbaar, zo vast staat uw troon door de eeuwen.

De golven rijzen steeds hoger, Heer, de golven met dreunend geweld. Maar machtiger dan het geraas van de golven, is de macht van de Heer daarboven.

Betrouwbaar is alles wat Gij betuigt, uw huis zij heilig in lengte van dagen.

Achtergrond van de tweede lezing

Het bijzondere boek der Openbaring, ook de Apocalyps genoemd, neemt ons mee in een enorme rijkdom aan religieuze, bijbelse beeldspraken en symboliek, om te spreken over de verlossing, de genade en waarheid, de hoop en de komende voleinde van die verlossing die God de Vader heeft gebracht in Christus. De tekst die wij op dit hoogfeest van Christus Koning horen, komt uit de allereerste verzen van dit boek. Het is een lofzang op zowel de Vader als op Christus, de Zoon. Het visioen spreekt over Jezus met de woorden van de profeet Daniël, woorden die wij in de eerste lezing reeds hoorden, namelijk de Mensenzoon die komt met de wolken des hemels. Deze titel pmet rofetische messiaanse woorden wordt hier verbonden met Jezus' zelfgave aan het kruis, waar Hij doorstoken werd.

Tweede lezing: Openbaring 1: 5-8

Broeders en zusters, genade zij u van

“In mijn nachtelijk visioen zag ik met de wolken des hemels iemand aankomen die geleeke op een Mensenzoon. Hij ging naar de Hoogbejaarde en werd voor hem geleid. Toen werd hem heerschappij gegeven, luister en koninklijke macht”.

Jezus Christus, de getrouwe getuige, de eerstgeborene van de doden en de vorst van de koningen der aarde. Aan Hem die ons liefheeft en die ons van de zonden heeft verlost door Zijn bloed, die ons gemaakt heeft tot een koninkrijk van priesters voor Zijn God en Vader, – Hem zij de heerlijkheid en de macht in de eeuwen der eeuwen! Amen. Zie, Hij komt met de wolken en elk oog zal Hem aanschouwen, ook zij die Hem doorstoken hebben; en alle stammen der aarde zullen over Hem weeklagen. Ja, Amen! Ik ben de Alfa en de Omega,

– zegt God de Heer – Hij die is en die was en die komt, de Albeheerser.”

Achtergrond van de evangelielezing: (Johannes 18: 33b-37)

Op dit hoogfeest van Christus Koning neemt de Kerk geen triomfantelijke tekst over Jezus, omdat dat geen recht zou doen aan de wijze waarop Jezus Koning is. Hij openbaart Gods koninklijke macht juist in dienstbaarheid en nederigheid. Hij voltrekt Gods koninkrijk door zich te geven tot in lijden en dood. Hij is een Koning van de armen, de lijdenden, Koning van mededogen en solidariteit met wie niet meetellen en niet gezien worden. Daarin ligt de waarheid van Gods koninkrijk van liefde, vrede en gerechtigheid, waarin wij door onze verbonden met Christus worden binnengeleid.

Evangelie: Johannes 18: 33b-37

In die tijd riep Pilatus Jezus bij zich en zei tot Hem: “Zijt gij de koning der Joden?” Jezus antwoordde hem: “Zegt gij dit uit uzelf of hebben anderen u over Mij gesproken?” Pilatus gaf ten antwoord: “Ben ik soms een Jood? Uw eigen volk en de hogepriesters hebben U aan mij overgeleverd. Wat hebt Gij gedaan?” Jezus antwoordde: “Mijn koningschap is niet van deze wereld. Zou mijn koningschap van deze wereld zijn dan zouden mijn dienaars er wel voor gestreden hebben dat Ik niet aan de Joden werd uitgeleverd. Mijn koningschap is evenwel

niet van hier.” Pilatus hernam: “Gij zijt dus toch koning?” Jezus antwoordde: “Ja, koning ben Ik. Hiertoef werd Ik geboren en hiertoef ben Ik in de wereld gekomen om getuigenis af te leggen van de waarheid. Alwie uit de waarheid is luistert naar mijn stem.”

Overweging:

De instelling van het feest van Christus Koning vond plaats door paus Pius XI in 1925, dus bijna honderd jaar geleden. Het was in de context van het opkomende fascisme in Italië, Spanje, Argentinië en Mexico. In deze landen waren krachtige groepen die totalitaire dictaturen nastreefden die geen ruimte accepteerden voor andere geluiden of zienswijzen. Ze waren felle anti-kerkelijke en veel anti-christelijke ideologieën geworden. Deze politieke stromingen wilden totale controle over alle belangrijke sectoren van de maatschappij en de politiek. En ze eisten van hun bevolkingen volledige gehoorzaamheid aan hun ideologische standpunten en beleid. Maar temidden van dat alles liet de Katholieke Kerk onder leiding van Paus Pius XI een heel krachtig tegengeluid horen: “Nee! Christus is Koning!”

In de Mexicaanse Revolutie die toen al een aantal jaren woedde en enkele jaren daarop ook tijdens de Spaanse Burgeroorlog, werden er vele priesters en katholieke leken voor vuurpeletons geëxecuteerd. Het was daar een dappere eer geworden om dan net voor ze je doodschoten, nog eenmaal te roepen: “Viva, Cristo Rey!”

Maar hoe is Christus dan Koning? Christus is vooral koning omdat Hij de wereld laat zien hoe God met ons omgaat en hoe God is. Hij stond voor Pilatus zonder angst noch paniek. Met de dood voor ogen zal Hij trouw aan de opdracht van de Vader om de kelk tot de bodem toe leeg te dringen, en zo Gods verlossingsplan te volbrengen. “Niet Mijn wil, maar Uw wil geschiede”. Dan vraagt Pilatus, bewust van zijn macht en overwicht, aan Jezus: “Zijt gij de koning der Joden?” Dit was namelijk de aanklacht waarmee de hogepriesters en het Sanhedrin Jezus voor Pilatus hadden gebracht. Ze wisten dat Pilatus die beschuldiging gelijk zou begrijpen als een politieke gevaar. De Romeinen hielden niet van religieuze leiders met grote groepen volgelingen, want die aanhang zou in opstand kunnen komen tegen het Romeinse gezag over Israël. Zo hadden de hogepriesters en het sanhedrin gedacht dat Pilatus Jezus wel ter dood zou veroordelen.

Maar Jezus liet zich niet intimideren door de enorme wereldlijke macht van Pilatus en antwoordde: “Zegt gij dit uit uzelf of hebben anderen u over Mij gesproken?” Geïrriteerd reageerde Pilatus dat hij geen Jood was: hij was helemaal niet geïnteresseerd in Joodse geloofskwesties.

Dan zegt Jezus met grote kalmte: “Mijn koningschap is niet van deze wereld”. Dit woord van Jezus, staande voor Pilatus, is de kern van waar het hier om gaat. Gods Zoon is een koning die zich ophoudt bij zieken en armen, bij mensen die niet meetelden, bij het uitschot.

Wordt vervolgd op pagina 6

Commentaar op de Lezingen van het Hoogfeest van Christus Koning (Jaar B)

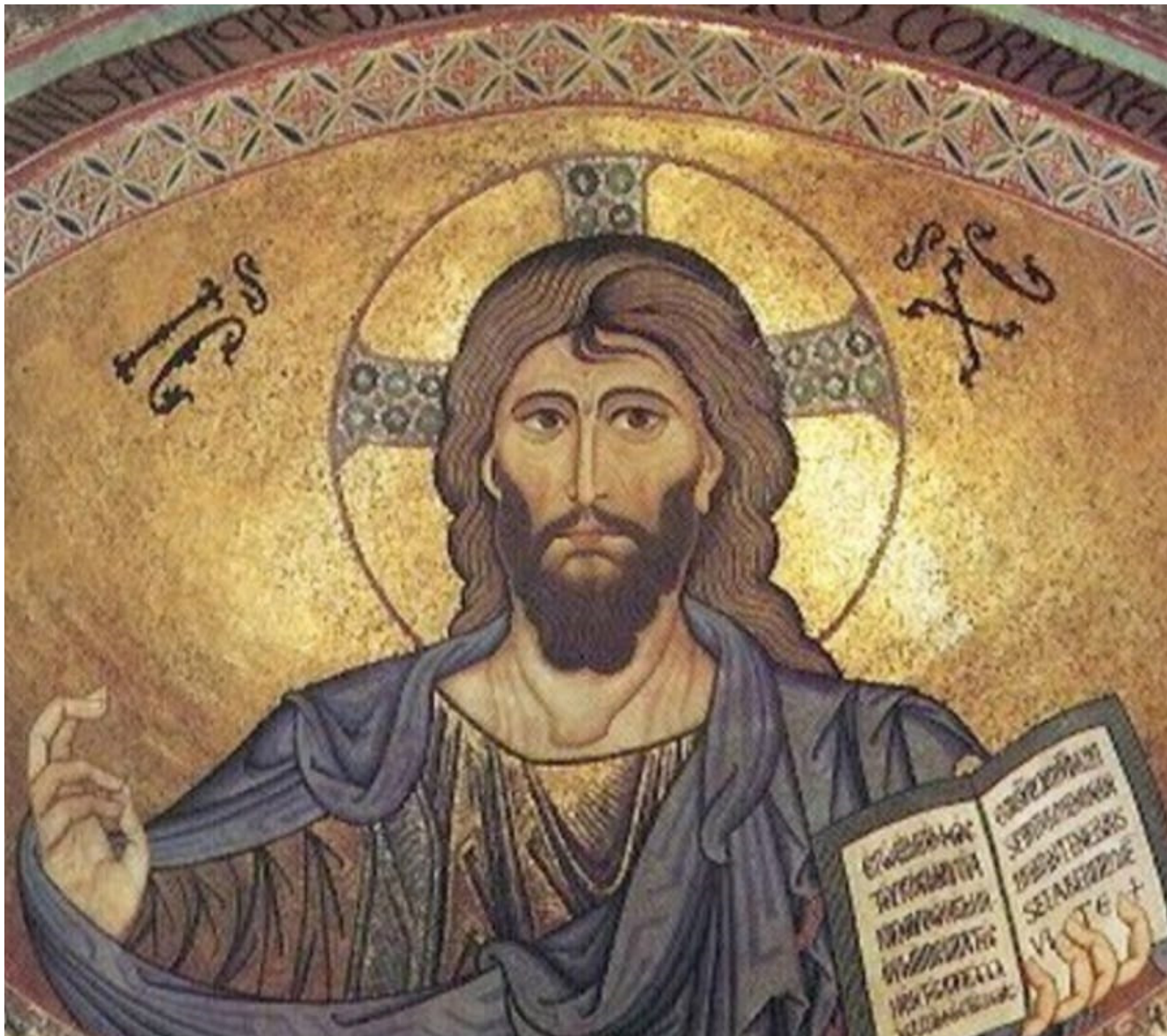
Een koning die op een ezel zit en Zijn leerlingen de voeten wast. Jezus is een koning die een kroon van doorntakken wordt opgezet en wiens troon het kruis is, het afschuwelijke marteltuig van de Romeinen.

“Ja, koning ben Ik. Hiertoe werd Ik geboren en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen om getuigenis af te leggen van de waarheid. Alwie uit de waarheid is luistert naar mijn stem.”

Hier komen we bij de kern van wie Jezus is. Pilatus voelt wel iets aan van dat mysterie dat hangt rond deze persoon die hier voor hem staat, maar hij heeft er geen zin in hier verder op in te gaan en zegt spottend: “En wat is waarheid?” Maar onbedoeld legt Pilatus op dit cruciale moment de nadruk precies waar het moet zijn, namelijk bij de relatie tussen Christus en de waarheid.

De waarheid die Jezus ons brengt, ligt verscholen in Zijn woorden en in Zijn parabels. De waarheid die Hij brengt vinden we ook verscholen in Zijn wonderen en Zijn genezingen en in Zijn uitdrijven van demonen. Maar boven alles ligt de waarheid die Jezus ons brengt verscholen in Zijn volledige overgave in liefde in het uur van Zijn lijden en kruisoffer. Aan het kruis hangt Hij daar als een afgewezen messias, geschonden en verminkt, met slechts de waarheid van de belofte van Zijn Vader dat Hij de Zoon is die de Vader liefheeft en dat Hij gelijk het Paaslam van het Oude Testament aan het kruis ten onder moet gaan. Dan zal de Zoon de wil van de Vader hebben volbracht: goddelijke liefde die voorgoed de macht van het duisternis zal overwinnen. Het Lam Gods dat wegneemt de zonden der wereld. Zo is Christus Koning. Hij heeft tot het uiterste, tot in de dood, gedaan wat liefde doet. Aan het begin van het evangelie van Johannes, denkt de evangelist na over de relatie tussen Jezus en de waarheid. En dan getuigt hij: “De wet is door Mozes gegeven, maar genade en waarheid zijn met Jezus Christus gekomen”

Laten wij leren van de waarheid die met Jezus gekomen is: de waarheid dat wij allen verlossing nodig hadden en verlost zijn door

"Christus Koning. Een afbeelding die in de kunst genoemd wordt: "Pantocrator - De Albeheerser"

Jezus' kruisoffer en verrijzenis. Maar ook de waarheid van Zijn woorden: “Dit is Mijn gebod: dat jullie elkaar liefhebben zoals Ik jullie heb liefgehad. Want er is geen groter liefde dan je leven te geven voor je vrienden” (Joh. 15: 12-13). Het is de waarheid over een liefde die solidair is met armen en onderdrukten, de waarheid over een liefde die vergeeft en nieuwe kansen geeft, de waarheid over een liefde die tegen alle teleurstellingen, angst of pijn in, de innerlijke kracht heeft om steeds weer te durven vertrouwen op de hoop die verscholen ligt in de waarheid die Jezus ons openbaart. Het feest van Christus Koning heeft

daarom een krachtige boodschap voor onze tijd. Veel stof voor ons tot nadenken!

18 december 1994

Ivoren jubileum
Sint-Jozefkerk te Geyersvljt
woensdag 18 2024
DECEMBER

30 jaar geleden werd onze kerk ingewijd door Mgr A. Zichem; dit willen wij dankbaar vieren met een plechtige eucharistieviering om 18.00 uur.

Daarna is er een receptie en een gezellig samenzijn rond de kerk, Kaikoestraat #11

Wij nodigen u van harte uit dit heugelijk feit samen met ons te vieren.

Parochie priesters, parochie raad en de medewerkers van de Sint-Jozefkerk, parochie-Noord

Troki nanga piki, fu Psalm 93
 Kristus Koning yari B.
 Ps. 93 (92), 1ab, 1c-2, 5

Piki: Masra na kownu, a moro hey wan.

Masra na Kownu, A de a moro hey wan.
 A makti fu En de leki wan krosi na En skin,
 wan banti na En mindri.
 Soleki fa grontapu no man seki,
 a kownu sturu fu Yu sa tan dorodoro. **Piki:**

Masra den skwala e opo moro hey,
 skwala nanga bigi babari.
 Ma a makti fu Masra di de na tapu,
 bigi psa den skwala. **Piki:**

Ala sani san yu taki de fu bribi,
 A oso fu Yu de santa te fu alaten.
 Grani gi a Tata, a Pikin nanga a Yeye,
 tide en fu tego.

Piki: Masra na Kownu a moro hey wan.
 Yu de Masra fu Masra, kownu fu kownu.
 Yu bigi psa ala makti na hey, makti na gron.
 Masra fu Masra, kownu fu kownu.

DK Nelson

Stg. RK Begraafplaats
Schietbaanweg 35 | Paramaribo | Suriname

+597-472185 +597-472154
 +597-8407779 +597-8598523
 info.rkbegraafplaats@gmail.com

Stg RK Begraafplaats Suriname

De Geloofwijzer

Maandag 25 november

Dagtekst
Rom 4,19: Zijn geloof verflauwde niet, toen hij, de honderdjarige, dacht aan zijn eigen afgeleefd lichaam en aan de dorre schoot van Sara.

Overweging
We moeten weer leren vol te houden in de inspanning. In onze beschaving is het zo gelopen dat we bijna alles meteen, zonder uitstel en geheel krijgen. Er is geen wachttijd meer. En meteen verdwijnt ook de inspanning. Dat je moet wachten op iets of ervoor moet werk en wordt steeds minder aanvaard. Amper voel je de behoefte of er is al aan voldaan. Dit onmiddellijk, totaal bevredigen van elke behoefte werkt dehumaniserend. Als je iets op tafel krijgt, weet je niet meer hoeveel arbeid hieraan is voorafgegaan. Je verliest alle dankbaarheid. En wat meer is, zo wordt je verlangen nooit gezuiverd of verdiept. De onmiddellijke bevrediging doet het verlangen vallen en blust de wil uit voordat hij sterk kan worden. In zo’n beschaving worden menselijke verlangens niet meer zuiverder en dieper: ze worden niet meer gespiritualiseerd.

Gebed
Heilige en betrouwbare God, uw liefde is mijn kracht en troost. Open mijn bezorgde hart, mijn bevangen geest, opdat ik uw woord van heil en verlossing versta en leer vertrouwen op U, die mij trouw blijft in Jezus Christus, uw Zoon en mijn broeder. Amen.

Dinsdag 26 november

Dagtekst
Jer. 29, 13: Als u Mij zoekt, met heel uw hart zoekt, zult u Mij vinden.

Overweging
Wanneer je liefhebt, heb lief met heel je hart en wees nooit bang je liefde te laten blijken. Laat je liefde als een open boek zijn dat iedereen kan lezen. Het is het meest heerlijke in de wereld, dus laat die goddelijke liefde vrij stromen. Liefde is niet blind, maar ziet het allerbeste in de geliefde en dus brengt ze het beste voort. Wees niet kieskeurig wie je lief zult hebben, houd eenvoudig je hart open voor allemaal gelijk. Het is als de zon die op allen gelijk schijnt. Liefde mag nooit als een kraan open- en dichtgedraaid worden. Liefde is nooit uitsluitend, noch bezittend. Hoe meer je haar wilt delen, hoe groter ze wordt. Houd haar vast en je zult haar verliezen. Laat haar gaan en ze zal duizendvoudig tot je terugkeren en een vreugde en zegen worden voor allen die erin delen.

Gebed
Liefdevolle vader, help mij waakzaam te blijven. Laat ons de deur van ons leven wagenwijd voor U open stellen, als wij U mogen ontmoeten in het gekwetste hart van een broer of een zus. Schud ons wakker als het oppervlakkige in onze samenleving ons in slaap heeft gesust. Open dan ons ogen en geef ons de durf ons leven te delen met armen en kleinen. Amen

Woensdag 27 november

Dagtekst
Dan 12, 12: Gelukkig zijn degenen die volharden en dertienhonderdvijfendertig dagen bereiken!

Overweging
Een christen zou een mens van leven moeten zijn. Hij bekleedt zich met Christus, niet als een uiterlijke mantel, maar in een eenheid met een levend iemand: hij volgt een Verlosser en Redder. Christus is niet zomaar een lamp om helder te zien; hij is de Bron van kracht die ons in beweging zet en vooruit doet gaan. De advent is dus vooral een tijd om je blik te fixeren, niet alleen op wat gaat komen, maar op degene die komt. Dat maakt onze verwachting zo specifiek: wij wachten op iemand. Op een andere manier dan je iemand verwacht die op de bel drukt of een brief die de postbode bij je bezorgt. Kerstmis is veel mooier dan zomaar een brief van God aan ons. Met Kerstmis stuurt God ons zijn Zoon. Onze weg is niet zomaar een weg, het is de levende Christus zelf. En ons geluk is dit te beseffen en ervan te leven. Laten wij dus uitgaan om hem te ontmoeten.

Gebed
Laat ons waakzaam zijn, zodat wij oog hebben voor wat er gebeurt en niet wegdromen in onverschilligheid. Laat ons waakzaam zijn, zodat wij daadwerkelijk aanwezig zijn waar mensen ons nodig hebben. Laat ons waakzaam zijn, zodat wij het verschil kunnen maken voor mensen die geen uitweg zien. Amen.

Donderdag 28 november

Dagtekst
Mt 6, 28: En wat maak je je bezorgd over je kleren? Leer van de lelies op het veld hoe ze groeien. Ze werken niet, ze spinnen niet.

Overweging
Christenen verzanden soms in de overtuiging dat geloven de allerintiemste en allerindividueelste emotie is van het menselijke hart, ernstig en belangrijk, maar een privézaak. Daarom denk je in geloofszaken geen raad meer nodig te hebben: je maakt zelf wel uit waar je naartoe gaat. Maar geloven is geen ideologie, het is ook niet de allerintiemste expressie van mijn gevoelens. Geloven is gaan staan in een relatie, vrijwillig, een relatie tot God, van wie ik aanvaard dat hij eerst heeft gesproken voordat ik hem had gezien. Een relatie tegenover andere mensen, want geloven doe je met velen, nooit alleen: je vormt dus wat wij noemen ‘kerk’. Om tot geloof te komen moet je een lange weg afleggen. Geloven is niet meer zomaar gegeven. Geloof vraagt groei en tijd. We moeten ons bevrijden van de kramp dat je het geloof meteen kunt doorhebben, helemaal en juist. Kan dat nog wel in deze tijd? Alleen bij uitzondering. Tot geloof komen vraagt een drievoudige oefening: geloof zuig je niet uit je duim, dus je hebt wat kennis nodig. En geloof is een zaak van het hart: het brengt je in een soort besef van kinschap en van afhankelijkheid van de Vader. Ten slotte is geloof ook beleving: het gaat over je hele menszijn.

Gebed
Opgestane Christus, U blaast over ons allen uw heilige Geest als in een lichte bries en U zegt tot ons: Vrede met u. Als wij ons voor uw vrede openstellen en ons daarvan laten doordringen tot in de lagen van ons hart waar bitterheid en hardheid de boventoon voeren, dan bereiden wij er ons op voor dragers van verzoening te worden daar waar U ons plaatst. Maar U weet dat wij soms de weg niet meer weten. Kom ons

dan helpen in stilte te wachten om te midden van de mensen het licht van de hoop te kunnen doen oplichten. Amen.

Vrijdag 29 november

Dagtekst
Heb 13, 14: Want wij hebben hier geen blijvende stad, maar zijn op zoek naar de stad van de toekomst.

Overweging
Wie in het wachten op God volhardt, zal rondom zich tekens van hoop zien. Hij zal bemoedigd worden door het vele goede, dat rondom hem aan het gebeuren is. Hij zal ervaren, dat sinds Kerstmis God bezig is iets nieuws te beginnen, omdat ook het Kerstkind een teken van hoop is, een teken van een definitief nieuwe toekomst. Wie denkt dat hij na Kerstmis niet meer hoeft te verwachten, zal bedrogen uitkomen. Wie het wachten niet opgeeft, houdt de spanning erin. Hij zal met alle kracht proberen de toekomst dichterbij te halen. Hij wordt zelf teken van hoop en dat is precies wat God wil.

Gebed
Barmhartige God, Aangesteld tot wegbereiders van uw rijk wordt ons verlangen soms te sterk: konden we het maar zien, kwam het ons maar tegemoet. Maar wij zien het niet als we onze ogen niet openen voor het onrecht dat binnen uw rijk niet kan bestaan. Het komt ons niet tegemoet als we ons tevreden neerleggen bij kleine stapjes in zijn richting. Dooradem ons, Heer, met uw geest van raad en sterkte en maak ons vurig in onze beslissingen ten gunste van uw rijk. Amen

Zaterdag 30 november

Dagtekst
Mt 11, 3: Bent U het die komen zou, of hebben we een ander te verwachten?

Overweging
Geduldig wachten op God is een blij soort verwachting. Als we niet meer verwachten, raken we verstrikt in het heden. Als we verwachtingsvol leven, staan we open voor de vreugde die ons kan overkomen. In de evangelies zegt Jezus heel vaak dat we onze ogen open moeten houden en waakzaam moeten blijven. En Paulus zegt: ‘U weet dat het uur om uit de slaap te ontwaken reeds is aangebroken. Nu is onze redding dichterbij dan toen wij tot het geloof kwamen. De nacht loopt ten einde, de dag breekt aan. Laten wij ons dus ontdoen van de werken van de duisternis en ons toerusten met de wapens van het licht.’ Verwachtingsvol uitzien naar Gods komst houdt ons vitaal en bij de tijd. Uitzien nar de vervulling van Gods beloften houdt in dat we vol aandacht zijn voor de weg die we hier en nu volgen.

Gebed
Getrouwe God, Uw Licht breekt door in mensen waar gedeeld wordt van de overvloed die we hebben. Uw Licht breekt door in mensen waar samen gegeten wordt en de ander niet vergeten. Waar in het samen eten, u aan tafel komt. Uw Licht breekt door in mensen waar een kleine landbouwer kan leven van een klein stukje land. Waar niet alleen zijn familie gevoed wordt maar ook zijn kinderen naar school gaan. Waar geleefd wordt zoals u het bedoeld heeft. Zo breekt uw Licht door in ons mensen. Amen.

De Hobbelstoel

De Hobbelstoel is een gloednieuw programma op initiatief van Jenny Sopawiro en Monique Masé van de Frater Lambertus Bibliotheek. In een rustige ambiance van deze sfeervolle bieb neemt wekelijks een gast plaats in de relaxte hobbelstoel om met ons te delen welke boeken hem of haar geraakt hebben en hoe waardevol en tijdloos boeken zijn.

Een interessant gesprek voor de dag van morgen. De Hobbelstoel is wekelijks te beluisteren op zondagavond om 19.00 uur via livestream (of 95.9 FM) van Radio Immanuël. Laat u inspireren!

De Hobbelstoel met als gast 3e jaars student Opleiding Kader Bisdome br. Hendrik Setrokarijo

Wat is uw leesgeschiedenis?

Als jongeman hield hij niet van lezen, maar vanaf de MULO school, werd hij verplicht te lezen voor de taalvakken en het opstellen van scripties. De leerlingen moesten literaire boeken lezen voor de vakken Nederlands, Engels en Spaans. Een boek dat destijds veel indruk op hem heeft gemaakt is 'Tata Colin' geschreven door Ruud Mungroo.

Het boek gaat over de slaaf Tata Colin en dit verhaal heeft hem geïnspireerd om meer te gaan lezen. Onder andere om zijn kennis te verrijken en nu hij de kaderopleiding volgt, raakt hij nog meer gemotiveerd om dieper te duiken in religieuze boeken. Lezen is een proces, want niet alles kan in één keer begrepen worden. Er is tijd nodig om de inhoud te bevatten.

Leest u op dit moment een boek dat u boeit? Hendrik leest nu een boek over Paulus en is vooral geïnteresseerd in diens bekeringsverhaal. De boodschap is dat iedereen tot bekering kan komen. Zo werkt Paulus ook in "hem", in "ons". Misschien kunnen we onszelf herkennen in hem; ook wij zijn niet volmaakt.

Hoe zou u kinderen willen aanmoedigen te lezen?

In het verleden hadden kinderen nog een luisterend oor als ouders hen aanspoorden om te lezen. Echter met alle technologische ontwikkelingen hebben sommige kinderen niet het besef hoe leerrijk het is om te lezen. Veel kinderen zijn druk met hun mobieltjes. Als het iets zinnigs is, is er niets op tegen. Bij deze wil hij iedereen bemoedigen met de

woorden: 'lees en verrijk je kennis, je bagage, je taal.'

Hij moedigt een ieder aan om zich in te schrijven in een bibliotheek. De Frater Lambertus Bibliotheek bijvoorbeeld heeft leerrijke boeken en is niet alleen voor katholieken toegankelijk, maar voor iedereen, van jong tot oud. Zolang je wilt lezen om je kennis te vergroten, kun je hier komen.

Elk kind is vrij om een boek te lezen. De startleeftijd is vaak vijf jaar. Tegenwoordig spreken kinderen van twee jaar al Engels terwijl Nederlands de voertaal is. Ik heb een nichtje die pas naar school gaat en het vertikt om Nederlands te spreken. Laten we ook hiervoor waakzaam zijn en blijven en proberen hen te motiveren om Nederlandse boeken te lezen. We gaan ze niet dwingen, maar proberen te bemoedigen. Lees! Want dat brengt ontwikkeling.

Hoe komt u aan uw boeken?

Hendrik heeft (nog) geen eigen collectie. Sinds de de kaderopleiding krijgt hij religieuze boeken van onder andere medestudenten. Onlangs ontving hij een Engelstalig boek "Behold the Man: A Catholic Vision of Male Spirituality" van Harold Burke-Sivers. Het gaat in op de omgangsvormen van een man. Ook kreeg hij een boek over preken naar aanleiding van de laatste module van de kaderopleiding, die preken behandelt.

Wat vindt u van een bibliotheek, heeft u ze ook in het buitenland opgezocht?

Hij is een aantal keren in Nederland geweest, maar heeft daar geen cultureel beeld opgedaan. Meestal brengt men je naar plaatsen voor vertier en om te chillen. Een bezoek aan monumentale gebouwen, een kunstacademie of een bibliotheek, horen daar vaak niet bij. Hier in Suriname was hij als scholier lid van de CCS bibliotheek en sinds de kaderopleiding is hij lid van de Frater Lambertus Bibliotheek.

Als u de bibliotheek in een paar woorden zou omschrijven?

Bibliotheek is kennis!

Wilt u ter afsluiting een boodschap uitspreken?

Ik wil graag een ieder aanmoedigen, ongeacht ras, kleur, afkomst, leeftijd of geloof om naar de Frater Lambertus Bibliotheek te komen. Er zijn heel veel boeken die uw kennis verrijken bijvoorbeeld over de Islam of welk ander onderwerp dan ook. Er is veel informatie te vinden. Bedankt dat ik hier te gast mocht zijn in de hobbelstoel.

Wat ter tafel komt
— GEBED —

**ELKE DINSDAG EN DONDERDAG
OM 08.00U**

**Bid met Zr Gerda Misiedjang
mee en stuur uw intenties in.**

Live stream: www.immanuelsr.com

Tune In:
95.9 FM

**ROOMS-KATHOLIEK
BISDOM PARAMARIBO**
HENCK-ARRONSTRAAT 14, Paramaribo - SURINAME

Donateurs in Nederland kunnen donaties t.b.v. het RK Bisdome Paramaribo overmaken/storten op onderstaande rekening op naam van:

**Stichting Surinaamse missie
BREDa - NEDERLAND**

NL78INGB0000120254

**Wilt u graag
Omhoog blijven ontvangen?**

Help ons en doneer!
Uw bijdrage kunt u storten op rekening nr. 10.35.169

bij De Surinaamse Bank t.n.v.
R.K. Bisdome met vermelding:
DONATIE OMHOOG

**Onze hartelijke dank aan degene
die reeds bijdragen.
Elke bijdrage is van harte welkom!**

Wij Luiden De Zondag In

In het programma *Wij Luiden De Zondag In* geeft Pater Noordermeer U alvast een inzicht in de zondagse kerkdienst.

ZATERDAG EN ZONDAG OM 7:00 AM

Tune In:
95.9 FM

www.immanuelsr.com

...CHRISTUS KONING...

Het feest van Christus Koning werd vroeger altijd gevierd op de laatste Zondag van oktober, maar sinds VATICANUM II is dit feest definitief geplaatst op de laatste Zondag van het Kerkelijk jaar en dus op de 34e Zondag van het jaar "A", "B" of "C", tevens afsluiting van het kerkelijk jaar. Het feest werd in 1925 ingesteld door Pius XI naar aanleiding van de 1600-jarige viering van het Concilie van Nicea om tegen het laïcisme en atheïsme nadruk te leggen op de allesomvattende betekenis van het koningschap van Christus over de mens en de wereld. Dit concilie van Nicea, in 325 dus, is officieel het eerste concilie, maar als we de bijeenkomst in herinnering roepen van de Apostelen in Jeruzalem, ongeveer in het jaar 59 of 60 (Zie Handelingen XV) over het toetreden van de niet-joden tot het christendom, dan is het Concilie van Nicea het tweede concilie. In de geschiedenis van de R.K.Kerk zijn er 20 of 21 concilies geweest. Dat van Jeruzalem was in ieder geval een kerkvergadering op de synodale manier waarop Paus Franciscus ons vandaag bijeen roept, waar de mensen bij elkaar kwamen problemen bespraken, naar elkaar luisterden en zoeken naar een oplossing. Dat is het ideale van een SYNODALE KERK!!!

Als Paus Benedictus XVI op 23 November 2008, tijdens het Angelusgebed op het feest van Christus Koning tot de mensen spreekt over het Koningschap van Christus zegt hij het volgende: "Het Koninkrijk van Christus volgt de criteria van deze wereld niet. Zijn maatstaf is de liefde, de toewijding, de inzet voor de behoeftigen naar lichaam en ziel. Als we in het Onze Vader bidden dat Zijn Koninkrijk moge komen, dan vereist dat van ons dat wij de bereidheid hebben het ideaal van Koning Christus in ons leven om te zetten..."

Als Jezus voor Pilatus staat vraagt Pilatus: "Zijt Gij de koning der Joden?" dan stelt Jezus

een wedervraag: "Zegt U dit uit Uzelf of hebben anderen dit van Mij gezegd? Pilatus weer: "Ben ik soms een Jood? Uw eigen volk en Hoge priesters hebben je aan mij overgeleverd. Wat heb je gedaan?" dan zegt Jezus: "Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld! "Dus Koning ben je?" vraagt Pilatus. "Ja, Koning ben Ik. Hiertoe ben Ik in de wereld gekomen om te getuigen van de waarheid... Hoe de gesprekken tussen Jezus en Pilatus zijn verlopen weten we niet met zekerheid, maar het is zeker dat Pilatus latijn sprak! Misschien was er een tolk bij om het latijn om te zetten naar het aramees of hebreuws of omge-keerd! Maar zeker is dat Pilatus op het laatste antwoord van Jezus in zichzelf de vraag stelt, in het latijn: Quid est veritas? (Wat is waarheid?) Het mooie is, dat in de vraag het antwoord verscholen ligt. De H. Hieronymus, die de Bijbel in het latijn heeft vertaald heeft hier een mooi anagram*** in verstopt. Alle letters van "QUID EST VERITAS", de vraag van Pilatus vormen het antwoord: "EST VIR QUI ADEST", het is de man die voor u staat.

Het feest is door het tweede Vaticaans Concilie aan het einde van het Kerkelijk Jaar geplaatst omdat het Concilie daarmee wilde uitdrukken dat Jezus het middelpunt is van het Kerkelijk jaar. In de drie grote feesten, zoals Kerstmis Pasen en Pinksteren speelt Jezus een grote rol, zo niet, de hoofdrol. Het gaat in Hem en door Hem, en voor Hem en met Hem, zoals we dat in elke Eucharistie bidden, bij de afsluiting van het Grote Dankgebed, vlak voor het Onze Vader: DOOR HEM, EN MET HEM, EN IN HEM, ZAL UW NAAM GEPREZEN ZIJN... Het gaat om Christus!

Met Kerstmis is het de God de Vader die Zijn Zoon Jezus Christus stuurt. Kerstmis is dus het feest van God de VADER. Met Pasen is het Jezus Christus zelf die lijdt, sterft en verrijst, dus

het feest van God de Zoon en met Pinksteren is het Jezus Christus die de beloofde Heilige Geest stuurt, dus het feest van GOD DE HEILIGE GEEST, om Zijn leerlingen de kracht en wijsheid te geven om het werk dat Jezus is begonnen, voort te zetten. Daar krijgen ze de zending om werkelijk te getuigen, apostel te zijn.

CHRISTUS, KONING VAN HET HEELAL, zoals de officiële naam luidt van dit feest is een groots afsluiting van het Kerkelijk jaar. Met de Advent beginnen we weer opnieuw met die cyclus van de drie grote feesten.

(***Anagram: een anagram is een woord of zin, dat als je alle letters van dat woord of woorden op een andere plaats zet je ook een ander woord krijgt: SPAR = RASP...

(QUID EST VERITAS? = EST VIR QUI ADEST!)
(WAT IS WAARHEID? = DAT IS DE MAN DIE VOOR JE STAAT!)

Ptr. M. Noordermeer. O.M.I.

Dit was de Surinaamse delegatie op het Missie Congres: Pater Esteban Kross, Gina & Hendrik Sewberath-Misser, Gerda Alvares-Misidjang en Rona Emanuels.

Afgelopen dinsdag, 19 november, is in Puerto Rico het 6e Missie Congres van de Americas begonnen. Dit grootse Missie Congres wordt elke vijf jaren gehouden, waarbij tevoren een proces van reflectie voorafgaat over hoe we in onze snel veranderende wereld, met alle uitdagingen en zorgen die er zijn, toch met toewijding en kracht een Katholieke Kerk blijven die naar buiten gericht is, getuigend van de levende Christus, en Zijn liefde waarmakend in een actieve zorgzaamheid voor de lijdenden, voor de zoekenden en de armen, en vooral ook voor de mensen aan de rand van de samenleving.

De komende drie weken zullen wij, de Surinaamse delegatie, in drie delen de belangrijkste inzichten delen van de rijke inhoud van dit 6e Missie Congres van ons continent.